

ΛΑΤΙΝΙΚΑ
ΟΜΟΓΕΝΩΝ

A1] Τότε ο Σκινίωνας, επειδή νόμιζε ότι είχαν έρθει για να συλλάβουν αυτόν τον ίδιο, εγκατέστησε στο σπίτι φρουρά από δούλους. ^{παρα-}Μόλις ~~είδαν~~ ^{τηρίξαν} αυτό οι λιβέτες, αφού πέταξαν ^{μακριά} ~~από~~ τα όπλα πλησίασαν την πόρτα και με δυνατή φωνή ανήγγειλαν στο Σκινίωνα (απέστειλε στο άκουσμα) ότι αυτοί είχαν έρθει για να δαμάσουν την ανδρεία του. Αφού οι δούλοι ανέφεραν αυτά στο Σκινίωνα, αυτός διέταξε να ανοιχτούν οι πόρτες και να εισαχθούν αυτοί μέσα (ή να ανοίξουν τις πόρτες και να τους βάλουν μέσα)

Ο κύριος και ο Φαβρίκιος, ^{παισιότεροι} αρεστάτοι άνδρες και οι ^{αρχαιότε-} ~~παισιότεροι~~ από αυτούς Οράτιοι μιλούσαν με τους ^{ευχρόνους} ~~παισιότερους~~ τους καθαρά και με διαύγεια. Δε χρησιμοποιούσαν τη γλώσσα των Σικανών ή των Ήλλεθρων, οι οποίοι λέγεται ότι πρώτοι κατοίκησαν την Ιταλία αλλά (τη γλώσσα) της εποχής τους. Εδώ εξάλλου, σαν να μιλούβες τώρα με τη μητέρα του Εβάνδρου, χρησιμοποιείς λόγια απαρχαιωμένα εδώ και πολλά ^{ήδη} χρόνια, επειδή δε θέλεις να ξέρει καν να καταλαβαίνει κανείς τι λες.

B1. ipsarum

suae

B2. caperem

dic

eius

prioribus

existimabimus

usuros esse

praesidia

matrum

conlocab^{er}entur

scitu

praedo

nequo

animadvertatis

vult

clariore

abiciar

Scipione

nuntiando

incredibilia

audivissetis

fori

refers

antiquiore

iubens

vir

loquere

plauissime

coli

Γλα venisse = Αντ. στο ρ existimasset (ειδικό άναρ)

praedones = ἴσοκ στο ρ animadvertent

ianuae = Αντ. στο ρ. appropriquaverunt

voce = αφ. ^{οργανική} τρόπου στο ρ. nuntiaverunt

auditu = αφαιρετική εσυνίου που δηλώνει άναφορά στο incredible

fores = ἴσοκ του άναρ. reserari (έτεροπροσωπία)

antiquissimi = επιθ. προβδ. στη λ. viri

Evandri = γεν. κτητική στη λ. matre

Γβ abiectis armis = νόθι αφ. απόλυτη χρονική μετ. Η μετ σε χρόνο ἴσοκ δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν, γιατί εξαρτάται από ρ. 16τ. χρόνου (appropriquaverunt). Η λ. armis λειτουργεί ως ἴσοκ. στη μετ.

Ανάλυση cum (praedones) arma abiecerunt
ή postquam >> >> abiecerunt lere

Γδ cum se ipsum captum venisse eos existimasset

ΑΠ επιρρηματική αιτιολογική. Είθάρεται με τον αιτιολογικό σύνδεσμο cum β' εκφέρεται με ἴσοκτική επειδή η αιτιολογία είναι το άποτέλεσμα εσωτερικής - λογικής διεργασίας. άυκεκριμένα, εκφέρεται με ἴσοκ. χρόνου ἴσοκ β' επειδή το Ρ της ΚΠ είναι σε 16τ. χρόνο (conlocavit), εκφράζεται το προτερόχρονο στο παρελθόν. Η ΑΠ λειτουργεί ως επιρρ. προβδ. της αιτίας στο ρ. της ΚΠ

quae dicas = Δη πλάγια ερωτηματική, μερικώς άγνωστος που λειτουργεί ως Αντικ. των αναρ. scire et intellegere. Εισάχεται με την ερωτηματική αντ. quae και εκφέρεται με τόνο, καθώς η εζάρτησι θεωρείται ότι δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της πρότασης. Συγκεκριμένα, με τόνο εν. γιατί εξαρτάται από ε. αρκετά χρόνο (τα αναρ. scire et intellegere που με τη σειρά τους εξαρτώνται από το p. vis). Αλλάζει το σύχρονό στο παρόν.

Γ26

Η μετατροπή σε Παθ. σύνταξη θα είναι η εξής

Tum a Scipione praesidiu[m] domesticorum in tecto collocatu[m] est

Γ27

Το βουνό σε Δη επιρρηματική τελική

admira[m] = ut praedones admira[m]entur